

קבצי הערות התמימים ואנ"ש בלקו"ש חלק י"ט שיחה א' לאלול

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון גליון תשכב

ענינו של חודש אלול

הת' מ"מ ליפשיץ

תלמיד בישיבה

/ג/

בלקו"ש חי"ט ע' 158 מביא כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שיחת אדמו"ר הרי"צ ע"ד 'אורה של אלול בליובאוויטש' וזלה"ק: "דעם שבת מברכים אלול אין ליובאוויטש, הגם עס פלעגט נאך זיין א קלאר זונשיינענדיגער טאג, האט זיך שוין דער 'אור' געביטן, עס האט זיך שוין אנגעהויבן פילן דער אלולזדיח, עס האט שוין געבלאסן א תשובה ווינט".

ומדייק בזה שד' ענינים אלו רומזים להענינים הרוחניים שבחודש אלול. והביאור שם הוא ד'אקלא זונשיינענדיקער טאג' מרמוז על ההמשכה והארה מ'שמש ומגן הוי" ש בחודש אלול (המשכת י"ג מדות הרחמים) ו'דאס בלאז פון א תשובה ווינט' היינו עבודת התשובה שעיקר ענינו הוא לעלות להדרגא ד'רוח' שלמעלה מאור,

(וזה בא מכחו של ההמשכה הנ"ל) והמילים 'דער אלול—ריח' מרמזים ל'רוחו של משיח', בחי' ריח שזוכים לזה ע"י עבודת התשובה, וענינו של 'האט זיך שוין דער אויר געביטן' הוא שענינים אלו הם הנצרכים דכאו"א ושהם באופן שכאו"א יכול לקבלם בלי טירחא, ע"ש באריכות.

ולפום ריהטא לכאו' צע"ק, דהרי לפי"ז אינו מובן סדר הענינים בשיחת אדמו"ר הריי"ץ שכתב קודם הענין דה'אלול ריח' ואח"כ הענין דה'תשובה ווינט', ולפי הנ"ל לכאו' צ"ל באופן הפוך שהרי רק ע"י הקדמת ענין התשובה מגיעים לבחי' ריח. ולהעיר שגם בסוף השיחה - בלקו"ש שם כותב "וויבאלד דער 'ריח' פון אלול און רוח התשובה פילן זיך שוין אין דעם געביטענים אויר ...", שגם בזה הקדים כ"ק אדמו"ר מה"מ ענין ה'אלול ריח' לענין ה'תשובה ווינט', אף שבביאור הענין (ובכ"מ שם) מבאר להיפך כנ"ל. ולכאו' יש להוסיף דבכלל צ"ע בסדר הענינים שכותב שם, שהרי כל עיקר ענינו של אלול הוא 'אני לדודי', העבודה מלמטלמ"ע (כמבואר בדא"ח), והענין דההמשכה מלמעלה אינו אלא בשביל העבודה מלמטלמ"ע וגם כתוצאה מעבודה זו (וראה שם בהשיחה ובכ"מ עד"ז).

וא"כ יש להקשות דסדר הענינים הם לגמרי בסדר הפוך מענינו של אלול, דלכאורה צ"ל קודם כל ענין התשובה ואח"כ הענינים דשינוי האויר והאלול ריח.

(ואף שיש לומר שהאויר מרמז גם על האתעדל"ע שנותן הנתינת כח להאתעדל"ת שאחריו, מ"מ עדיין צ"ע בשאר הענינים.

ובאמת בזה עצמו צע"ק שהדי זה באה אחרי שאומר "הגם עס פלעגט נאך זיין א קלאר זונשיינענדיגער טאג", שמשמע שענינו של שינוי האויר אינו אותו הענין של ההמשכה ד"שמש ומגן הו", אלא ענין אחר לגמרי. (וזה שמקדים 'א קלאר זונשיינענדיקע טאג', מובן שהדי כוונתו הק' לומר שאע"פ שעדיין הי' הענין דהמשכה מלמעלה (שמתחיל בפסח) באופן המיוחד לחודש אלול, מ"מ התחיל גם (ובעיקר) הענין דהעלה מלמטה למעלה).

ויש לעיין בכ"ז היטב.